

tvivlsomt, jeg accepterer gerne den forstandige Reform, der indeholdes i det foreliggende Forslag. Jeg slutter mig altsaa til dette og de under Nr. 1—5 opførte Ændringer, og jeg tillader mig at anbefale ærede Medlemmer at gøre ligesaa.

Johnsen: Ved Behandlingen her i Tinget for 2 Aar siden af Forslaget til Lov om Hjælpekasser blev det af de samme Medlemmer af Udvalget, der have stillet Ændringsforslag under Nr. 6 i den foreliggende Betænkning, gjort gældende, at det vilde være rettest at have de samme Valgregler til Hjælpekassernes Bestyrelse som til de kommunale Raad, da det i begge Tilfælde hovedsagelig drejer sig om Forvaltningen af kommunale Midler, saa der ikke er nogen Grund til at have forskellige Regler. Desuden vilde Kommunalbestyrelsen derved spares for Arbejdet ved Udarbejdelsen af forskellige Valglisten til de to Bestyrelser, et Arbejde, der navnlig i de større Kommuner ingenlunde er ubetydeligt, og der bør jo ikke paa-byrdes Kommunalbestyrelserne Arbejde, der ikke er nødvendigt. Man fandt derfor, at det vilde være hensigtsmæssigst at opsætte Hjælpekasselovens Vedtagelse, indtil den kommunale Valglov var gennemført, hvad man ventede vilde ske snart, hvilket ogsaa viste sig, idet den kommunale Valglov udkom Aaret efter Hjælpekasseloven, for at den kommunale Valglovs Valgregler kunde blive indførte, nøjagtig saaledes, som de blev vedtagne, i Hjælpekasseloven. Uagtet Rigtigheden af disse Betragtninger blev erkendt fra forskellige Sider, fandt Tingets Flertal det dog „betimeligt“ — saaledes tror jeg, man kaldte det — at vedtage Hjælpekasseloven Aaret før den kommunale Valglov. Havde man fulgt Mindretallet, kunde det her foreliggende Lovforslag sandsynligvis være sparet.

Da det Mindretal i Udvalget om denne Sag, hvortil jeg hører, fremdeles finder det rettest at have ens Valgregler til de to Bestyrelser: Hjælpekassernes og de kommunale Raads, har man i og for sig ikke noget imod de Bestemmelser, der indeholdes i det foreliggende Lovforslag, med de Realitetsændringer, der senere ere tilkomne, for saa vidt de gaa ud paa paa

enkelte mindre Punkter at tilvejebringe Overensstemmelse i saa Henseende. Men Mindretallet er i al Almindelighed imod, at der skrives til Lovgivning, hver Gang der opdages en eller anden lille ubetydelig Mangel eller Fejl ved en nylig udkommen Lov, og den højtærede Minister udtalte sig ogsaa i samme Retning ved Sagens første Behandling. Det vilde jo let føre til en Mængde, ja maaske et Utal af Smaalove, hvad der vilde volde Besvær for alle, der skulde benytte Lovene, og ikke mindst for Lægfolk. — Absolut uheldigt forekommer det Mindretallet uden tvivlende Grund at foretage Ændringer i en Lov, der efter sit Indhold skal revideres om kortere Tid; i det foreliggende Tilfælde skal Revisionen ske i 1912. Man maa da hellere opsætte sine Ønsker, indtil den almindelige Revision finder Sted. Men i alt Fald maatte man da, hvis man ikke vil det, hvis man maaske finder de Ændringer, man ønsker indførte, mere betydelige, end de maaske ere, meget hellere fremskynde den almindelige Revision af den paagældende Lov. Dette vilde Mindretallet ikke have noget imod med Hensyn til Hjælpekasseloven, uagtet den, som sagt, skal revideres om 3 Aar, især da der kan være Spørgsmaal om andre og adskilligt vigtigere Ændringer i Loven, end der her er Tale om. Jeg sigter herved ikke blot til Valgretsreglerne — i hvilken Henseende jeg i øvrigt skal oplyse, at der allerede fra kommunal Side er ytret Ønske om at faa ens Regler for Valg til Hjælpekassebestyrelserne og til de kommunale Raad —, men tillige til Bestemmelsen angaaende Statstilskuddet, idet det efter de Oplysninger, som foreligge, er sandsynligt, at dette i en ikke fjern Fremtid vil blive saa stærkt optaget, at Kommunerne ikke ville kunne faa $\frac{1}{3}$ af deres Bidrag til Hjælpekasserne refunderet; sker det, vil der sikkert fremkomme Begæring fra Kommunerne om Statstilskuddets Forhøjelse, saaledes at Kommunerne i Almindelighed kunne gøre Regning paa Refusion af $\frac{1}{3}$ af Bidraget til Hjælpekasserne, for saa vidt der da ikke i enkelte Tilfælde skulde blive udredet mere, end det kan være rimeligt og passende i Forhold til Hjælpekassernes Opgave. Naturligvis vilde der ikke kunne være Tale om, at Kommu-